

Powołanie diakona stałego

Diakonat jako powołanie i urząd był obecny w Kościele od jego początków. Wystarczy otworzyć Nowy Testament, aby się o tym przekonać. Św. Paweł charakteryzując sylwetkę diakona, tak napisze: Diakonami winni być ludzie godni, w mowie nieobłudni, nie nadużywający wina, niechciwi brudnego zysku, [lecz] utrzymujący tajemnicę wiary w czystym sumieniu. I oni niech będą najpierw poddawani próbie, i dopiero wtedy niech spełniają posługę, jeśli są bez zarzutu. [...] Diakoni niech będą mężami jednej żony, rządzący dobrze dziećmi i własnymi domami. (1 Tym 3, 8-10, 12).

Rozkwit diakonatu przypada na okres od końca V w. O powołaniu, tożsamości oraz posłudze diakonów pisali np.: Klemens Aleksandryjski, Orygenes, Cyprian, Efreem Syryjski, Hieronim, czy Jan Chryzostom. W Kościele pierwszych wieków spotykamy wielu znanych diakonów, np.: św. Szczepana, św. Filipa, św. Wawrzyńca. Wielu z nich zostało wyniesionych na ołtarze.

W Kościele zachodnim diakonat jako odrębne powołanie zaczyna tracić na znaczeniu od końca V w. Zaczęto je postrzegać głównie jako stopień do przyjęcia święceń kapłańskich.

Przywrócenie diakonatu stałego w Kościele

Odnowienie diakonatu, jako stałego i odrębnego powołania w Kościele za-

chodnim związane jest z Soborem Watykańskim II (1962-1965). W trakcie przygotowań do jego zwołania skierowano prośbę do biskupów oraz różnych ośrodków kościelnych na całym świecie o wskazanie zagadnień, którymi powinien zająć się sobór. Okazało się, że napłynęło wiele prośb, aby ojcowie soborowi zajęli się kwestią przywrócenia powołania, jakim jest diakonat stały.

Owoce obrad soborowych było nowe spojrzenie na wartość diakonatu w Kościele. W przyjętych dokumentach soborowych pojawiło się sporo odniesień do tego powołania, w tym do możliwości wyświęcania diakonów stałych. W Konstytucji dogmatycznej o Kościele czytamy: Za zgodą Biskupa Rzymskiego będzie można udzielać diakonatu

takiego mężom dojrzałym, również żyjącym w stanie małżeńskim, a także zdającym do tego młodzieńcom, dla których jednak obowiązek celibatu winien pozostać w mocy. (KK 29).

Obecnie w Kościele na całym świecie posługuje ponad 49 tys. diakonów stałych (kapłanów jest ok. 408 tys.).

To nie przejaw mody

Biskup Wiesław Śmigiel w jednej ze swoich publikacji napisał tak: Przywrócenie diakonatu stałego nie jest wynikiem mody, kaprysu współczesnych teologów, hierarchów czy nawet braku kapłanów, ale jest przywróceniem trwałego stopnia hierarchicznego. [...] Zanik diakonatu stałego był spowodowany przesłankami wyłącznie czysto ludzkimi,

socjologicznymi i ekonomicznymi. Przywrócenie więc diakonatu stałego jest powrotem do poprawności i przejrzystości w działaniu Kościoła-Wspólnoty.

Diakonat stały w Kościele w Polsce

W 1998 r. Komisja Episkopatu Polski ds. Duchowieństwa powołała grupę ekspertów, która pod przewodnictwem bpa Teofila Wilskiego zajęła się przygotowaniem materiałów dotyczących kwestii możliwości wprowadzenia diakonatu stałego w Kościele w Polsce. Dokument zatytułowany: Wytyczne dotyczące formacji, życia i posługi diakonów stałych w Polsce, został przyjęty przez biskupów podczas spotkania w Warszawie, które miało miejsce w dniach 21-22 X 2003

r. Kongregacja ds. Wychowania Katolickiego zatwierdziła go 22 I 2004 r.

Pierwsze święcenia diakonatu stałego w Kościele w Polsce miały miejsce w Toruniu 6 VI 2008 r. Obecnie w 15. diecezjach w Polsce posługuje 84. diakonów stałych. Zdecydowana większość z nich przeżywa swoje powołanie w stanie żennym, nie brakuje jednak i kilku celibatariuszy.

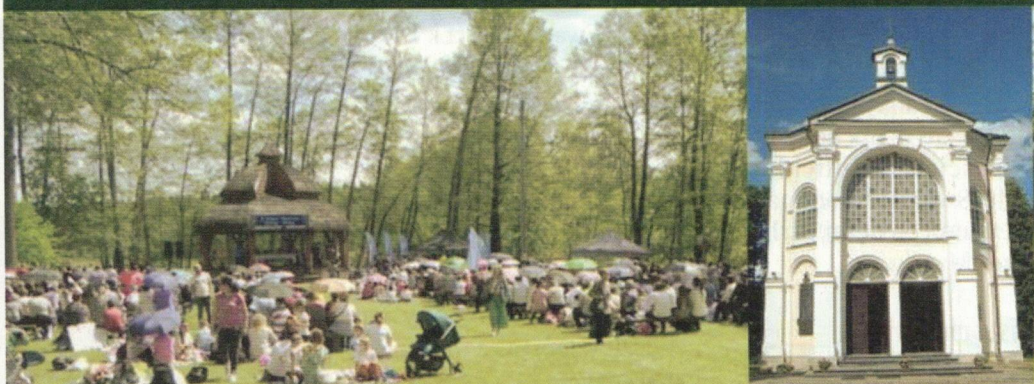
Otwartość na powołanie

W świetle własnych doświadczeń, a także świadectw innych diakonów stałych, przekonuję się, że posługa każdego z nas jest i bardzo podobna, a jednocześnie inna. Oczywiście, wiele zależy od konkretnych miejsc, w których posługujemy. Dodajmy, że są to przede wszystkim parafie, ale nie brakuje także i innych posług pełnionych przez diakonów na poziomie całej diecezji, czy w mniejszych wspólnotach oraz grupach formacyjnych. Jednocześnie nie mam wątpliwości, że podstawowym wyzwaniem, przed którym ciągle stoimy, jest odkrywanie diakonatu stałego jako powołania, które dzisiejszemu Kościołowi daje Bóg. A więc, u jego genezy jest Bóg.

Zawierzenie Matce Bożej

Od kilku lat zawieramy nasze powołanie Matce Bożej na Jasnej Górze. Naśladujemy w tej postawie wielu naszych przewodników duchowych, w tym Prymasa bł. Stefana Wyszyńskiego. Niech Maryja i błogosławiony Prymas uczą nas stawiać kolejne kroki wiary na drodze odczytywania powołania diakonatu stałego.

III KONGRES RUCHÓW, WSPÓLNOT I STOWARZYSZEŃ KOŚCIELNYCH DIECEZJI ŁĘCKIEJ STACJA DZIECI

Wstańcie,
chodźmy

STUDZIENICZNA
27 MAJA 2023

9:00 - Zwiedzanie Sanktuarium i możliwość rejsu statkiem

10:00 - Kongres wspólnot dziecięcych
(integracja, śpiew, modlitwa, konferencje
prezentacje wspólnot, świadectwa)

12:00 - **MSZA ŚWIĘTA** transmitowana
przez TV TRWAM

13:40 - Agapa oraz gry, zabawy i inne atrakcje i

DO ZOBACZENIA!

